

2017-32-0152-00084

Skrivelse af 5. januar 2017 fra Syd- og Sønderjyllands Politi

Ved det levende syn på slagteriet konstateredes en so, der var halt på begge forben.

Højre forben var hævet og rødt fra albuen og til lige over forknæet, med et gammelt sår, der væskede. Venstre forben havde en stor hævelse omkring skulder og albueled. Soen skreg ved berøring af det hævede område. Soen bevægede sig kun frem med meget små skridt med krum ryg og understillede lemmer.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Hvis ovennævnte lægges til grund, er det da Det Veterinære Sundhedsråds opfattelse, at soen er blevet passet, som den burde?

Svar ad 1:

Det fremgår af anmeldelse af 11. januar 2016, at der ved det levende syn på slagteriet, observeredes en so, der var halt på begge forben. Soen var ikke adskilt fra de andre dyr under transporten.

Ved den kliniske undersøgelse af den levende so kunne det konstateres, at ”højre forbens yderside var hævet og rød fra albuen og ned til lige oven over forknæleddet. I den øverste del af hævelsen fandtes et gammelt sår... I det midterste af såret var der svind af væv, så der var en fordybning ind, hvorfra det væskede...

På venstre forben fandtes en stor hævelse i området omkring skulder og albue led...

Dyret vægrede sig ved at gå og bevægede sig kun fremad med små skridt med krum ryg og understillede både forben og bagben... Ved at anbringe bagbenene så langt inde under kroppen som muligt forsøgte dyret at aflaste begge forben. Ved berøring af området omkring venstre forben skreg soen og forsøgte at undvige; mens berøring af bagparten ikke fremkaldte denne reaktion. Soen var normal til mager i huld.”

Dyrlægen vurderede at soen var gangbesværet i svær grad på begge forben.

Ved undersøgelse af slagtekroppen efter aflivning, fandtes følgende:

”Højre forben: her fandtes inficeret seneskedebetændelse med opbrud... Kraftig bindevævsdannelse og tilstedeværelse af pus indikerer, at lidelsen har varet flere uger.

Venstre forben: ved indsnit i hævelsen i albueregionen fandtes rigelige mængder brunligt ildelugtende pus - skønnet 2-3 liter. Humurus og ulna ender i en sekvestermasse (dødt afstødt knoglevæv) som holdes sammen af en massiv bindevævskapsel på ca. 4 cm. Det er ikke muligt at erkende knogle- eller ledfladestruktur i denne masse.

Yderligere fandtes en knoglemarvsbetændelse i et ribben... Soen blev kasseret.”

Ved pato-anatomisk undersøgelse af soens forben og ribben på Sektion for Patologi, Institut for Veterinær Sygdomsbiologi, KU SUND fandtes følgende:

”HF: Ved inspektion af præparatet fandtes en fast hævelse strækkende sig fra albueleddet til skulderleddet. På huden i albueområdet fandtes et ca. 5,5x4 cm stort sår med nekrotisk sårskorpe. Ved gennemskæring af såret fandtes det at have en dybde på ca. 2,5 cm. I såret fandtes der nekrotisk væv, der stedvis antog en maksimal tykkelse på ca. 2,5 cm, nydannet bindevæv, der stedvis antog en maksimal tykkelse på ca. 2,5 cm og granulationsvæv, der stedvis antog en maksimal tykkelse på ca. 0,4 cm. Perifært for såret fandtes det nydannede bindevæv at strække sig ud i en afstand af op til 7 cm.

VF: Ved inspektion af præparatet fandtes en fast hævelse strækkende sig fra albueleddet til skulderleddet. Ved sagittal gennemsavning af benet fandtes kronisk nekrotiserende arthritis i skulderleddet med nekrose/sekvestration af caput humeri og cavitas glenoidalis (ledfladerne). Endvidere fandtes periartikulær fibrosering med en tykkelse på op til flere cm omkring skulderleddet, og fire periartikulære apostemdannelser med et pusindhold varierende fra få ml til flere dl.

Ribben: Ved sagittal gennemsavning af ribbenene fandtes der i ét ribben kronisk osteomyelitis ved den costochondrale overgang med omkringliggende granulationsvæv.

Konklusion:

HF: Kronisk, nekrotiserende sår med granulationsvævs- og bindevævsnydannelse i albueområdet.

VF: Kronisk nekrotiserende arthritis i skulderleddet med nekrose/sekvestration af caput humeri og cavitas glenoidalis, periartikulær fibrosering og periartikulære apostemdannelser.

Ribben: Kronisk osteomyelitis i et ribben.

Bedømt ud fra nydannelsen af granulationsvæv og bindesvæv vurderes det, at læsionerne har en alder på flere uger.”

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Rådet finder, at soens situation for længst burde være erkendt og afhjulpet i besætningen, hvilket ud fra det foreliggende bedst ville være sket ved, at den var blevet tilset af en dyrlæge, og behandlet eller aflivet. De påviste læsioner har været tydeligt erkendelige, og har medført tydelig og let erkendelig halthed, således som det også fremgår af anmeldelsen.

Dyr, der ikke kan gå eller stå ved egen hjælp, eller dyr, der er springhalte, svært støttehalte eller udpræget gangbesværede på grund af diagnosticeret eller formodet knoglebrud, ledskred, smertefulde betændelsestilstande i lemmerne (ledbetændelse, seneskedehindebetændelse og lignende) samt dyr, som lider af almen svækkelse, må ikke transporteres levende til slagting, men skal aflives eller nødslagtes på stedet.

Rådet finder, at soen med de påviste kroniske og smertefulde læsioner med svær halthed, modvillig gang med små skridt, krum ryg og understillede lemmer, ikke burde have været transporteret levende til slagteriet heller ikke ved skånetransport.

Under sygdomsforløbet i besætningen samt under læsning og transport til slagteriet har soen ikke været behandlet omsorgsfuldt.

Rådet finder, at soen har været udsat for en høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe.

Spørgsmål 2:

Hvis det lægges til grund, at soen er blevet holdt og transporteret som ovenfor anført, og som det er beskrevet i anmeldelsen, er det så efter Det Veterinære Sundhedsråds opfattelse tale om uforsvarlig behandling, grovere uforsvarlig behandling eller eventuelt mishandling?

Svar ad 2:

Lægges ovennævnte og de medsendte fotos til grund, finder Rådet, at ved at undlade sufficient behandling eller aflivning i besætningen, således at soen fremstod med svær halthed som følge af kronisk ledbetændelse og nekrotisk sår dannelse på forbenene, har soen været udsat for groft uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Lægges ovennævnte til grund, finder Rådet, at ved at være transporteret levende til slagteriet i tydelig gangbesværet tilstand, har soen været udsat for groft uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens § 1.

Spørgsmål 3:

Kan haltheden hos grisen være opstået under transporten på grund af en ekstraordinær belastning?

Svar ad 3:

Nej. Se svar ad 1.

Spørgsmål 4:

Kan haltheden være blevet forværret under transporten?

Svar ad 4:

De påviste læsioner har været tydeligt erkendelige i besætningen, idet de har medført tydelig og let erkendelig halthed. Rådet kan ikke udelukke, at haltheden er forværret yderligere ved den forøgede belastning, der følger af læsning og transport til slagteriet.

Spørgsmål 5:

Er det usandsynligt, at grisen kan have gået normalt ved pålæsning?

Svar ad 5:

Ja. Rådet finder det ikke sandsynligt, at soen gik normalt ved læsningen. De påviste læsioner har medført tydelig og let erkendelig halthed. Se svar ad 1.

Afgørelse:

Tiltalte besætningsejer blev straffet med bøde på 25.000 kr. jf. dyreværnslovens § 28, stk. 1, 1. pkt., jf. 2. pkt., jf. stk. 7 og 9, jf. § 1 og bekendtgørelse nr. 707 af 18. juli 2000 - om mindstekrav til beskyttelse af landbrugsdyr - § 19, stk. 1, jf. § 5 og justitsministeriets bekendtgørelse nr. 1729 af 21. december 2006 - om beskyttelse af dyr under transport - § 35, stk. 1, nr. 1, jf. § 1 jf. Rådets forordning (EF) nr. 1/2005 af 22. december 2004, artikel 3, litra b og artikel 8, stk. 1, jf. bilag 1, kapitel I, pkt. 1 og pkt. 2, litra a.

Tiltalte vognmand blev straffet med bøde på 25.000 kr. jf. dyreværnslovens § 28, stk. 1, 1. pkt. jf. stk. 7 og stk. 9, jf. § 1, og bekendtgørelse nr. 1729 af 21. december 2006 - om beskyttelse af dyr under transport - § 35, stk. 1, nr. 1, og stk. 2, jf. Rådets forordning (EF) nr. 172005 af 22. december 2004, artikel 3, litra b og artikel 6, stk. 3, jf. bilag I, kapitel I, pkt. I og pkt. 2, litra a.